

Posudek oponenta diplomové práce

Autor: **Bc. Milan Peřina**

Název práce: Důsledky nucených uzavření pro pražská muzea a galerie a jejich adaptace v online světě v roce 2020

Místo: Praha

Rozsah práce: 100 stran včetně příloh

Rok: 2021

Vedoucí práce: Mgr. Jakub Jareš, Ph.D.

Oponent práce: Mgr. Nina Wančová, Ph.D.

Hodnotící kritéria

	splňuje	splňuje z větší části	splňuje z menší části	nesplňuje
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.	Ano	-	-	-
Metody využitě autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.	-	Ano	-	-
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu .	-	Ano	-	-
Struktura práce je vyvážená a logická.	-	Ano	-	-
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu .	Ano	-	-	-
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb .	-	Ano	-	-
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie .	-	Ano	-	-
Autor správně cituje .	-	Ano	-	-
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).	Ano	-	-	-

Autor pravidelně konzultoval s vedoucí práce	Nemohu jako oponent posoudit.
---	-------------------------------

Univerzita Karlova - Pedagogická fakulta, Katedra dějin a didaktiky dějepisu
Magdalény Rettigové 4, 116 39 Praha 1

Celkové hodnocení (slovně)

Diplomová práce se zabývá velmi aktuálním tématem, a to dopadem dodnes bezprecedentního nedobrovolného uzavření fyzických prostor muzea pro návštěvníky kvůli pandemii onemocnění COVID-19. Situace vedla k nutnosti institucí zvážit své prezentační možnosti, práci s návštěvníkem a případně více akcentovat online prezentaci. Autor práce tvrdí, že se tématem v tuzemsku nikdo nezabýval, ačkoli mohl zařadit a konfrontovat můj výzkum o muzeích v pandemii, který jsem prezentovala na odborné konferenci Archivy, muzea v digitálním světě v prosinci 2020,¹ a o kterém jsem mluvila s autorem práce na společné konzultaci. Následně byla prezentace uveřejněna online na stránkách pořadatele. Propojení obou studií by podle mého názoru bylo pro práci přínosem.

Práce je rozdělena na dvě hlavní části, s drobnými chybami je psaná kultivovaným jazykem. V teoretické části práce autor trefně definuje virtuální prostor a možné aktivity muzeí online a poukazuje na řadu problematických aspektů (nevyjasněná terminologie online produktů, evaluace dopadů, profesionální zázemí muzejníků apod). I v závěru se vrací k těmto problémům a apeluje na nutnost se jim dále věnovat, což práci činí kompaktní a má tedy jasné vyznění. Teoretická část je ukončena poněkud náhle bez většího přechodu k praktické části práce.

V praktické části se autor zaměřil na pražská muzea a galerie. Jako stěžejní dělení kromě velikosti muzea dle počtu zaměstnanců využívá dělení na soukromá a veřejně zřizovaná muzea. Tento aspekt by si zasloužil více prostoru, jelikož ho autor očividně považuje za důležité, nicméně nechává na čtenáři, jak si tento aspekt vysvětlí a zaměřuje se pouze na odlišný způsob financování, který ale zmiňuje pouze povrchně a i u veřejně zřizovaných institucí je v tom velký rozdíl. Autor vybírá řadu příkladů, které osobně považuje za příklad dobré praxe, a práci by proto obohatila obrazová dokumentace. Metodologicky autor využil kombinaci metod dotazníkového šetření a rozhovorů. U explikace výzkumu akcentuje více své osobní nasazení a pečlivost v komunikaci s respondenty, což je samozřejmě záslužné, výzkumnou otázku a výzkumné oblasti s propojením na konkrétní otázky v dotazníku či v rozhovorech komentuje jen letmo a rozhodně by si zasloužily větší prostor. Závěry činí na vzorku 32 muzeí z 64 oslovených, nicméně závěry formuluje tak, že mluví za „pražská muzea“ celkově, což zkresluje výsledky. Výsledky zároveň v textu uvádí pouze jako procenta bez absolutních počtů odpovědí, které sice najdeme v grafech, ale „30 % pražských muzeí“ pak vyznívá jinak než „skutečných cca 10-11 respondentů“.

Práce je aktuální, přináší zajímavé a nové informace, jejím největším nedostatkem je však nejasné dělení mezi informacemi přejatými z literatury, vlastními postoji, informacemi z dotazníků a rozhovorů. Na s. 59 uvádí shrnutí v bodech, které je sice přehledné, nicméně se v něm vyskytují i informace, které jinde nezazněly, a není uveden zdroj. V práci by bylo vhodné jasněji oddělit výsledky od diskuse a vlastních závěrů. Informace z rozhovorů se prolínají textem bez toho, aniž by byl více identifikován jejich zdroj a typ instituce, autor neuvádí konkrétní ukázky a citace z rozhovorů a vzhledem k tomu, že rovnou přikládá závěry a interpretuje výsledky, snižuje transparentnost práce.

1 <https://bulletin.skipcr.cz/prezentace/archivy-2020/Wancova.pdf> a <https://www.skipcr.cz/akce-a-projekty/akce-skip/archivy-knihovny-muzea-v-digitalnim-svete/21.-konference-archivy-knihovny-muzea-v-digitalnim-svete-2020>

Opakovaně a na řadě míst v průběhu celé práce, dle mého názoru nevhodně, dává prostor vlastnímu hodnocení se silným zabarvením a vyzněním („alarmující zjištění“, „zarážející“, „povedené“ apod.) a zřejmě na základě jedné studie (Suzic et al. 2016) opakovaně replikuje názor, který plošně definuje česká muzea jako zastaralá a pozadu oproti zahraniční, přičemž zahraničí není blíže specifikováno. Navíc u řady vybraných příkladů není jasné, na jakém základě byly vybrány (počet sdílení, jasněji vymezená kritéria kvality) a v práci pak působí tak, že odráží preference samotného autora.

Pro obhajobu navrhuji tyto otázky:

- Jak muzea reagovala na výsledky Vaší práce a jakým způsobem jste jim je předal?
- Jaký máte názor na situaci s pandemií v jiných oblastech ČR mimo hlavní město?

Vzhledem k výše řečenému **doporučuji** diplomovou práci **k obhajobě** s hodnocením **velmi dobře (2)**.

V Praze dne 29. 8. 2021

Podpis oponenta práce
Mgr. Nina Wančová, Ph.D.